

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: Heinrich Gusztáv meghalt

Forrás:

Magyarország

Bh

1922. 11. 8.

(Helv)

Osztályozás	
Tárgy	92
Hely	Heinrich Gusztáv
Idő	"1922"
Személy	
He	

Közp

Heinrich Gusztáv meghalt 1845—1922

(A Magyarország tudósítójától.) A magyar irodalmi és tudományos életnek egy mindvégig harc-os, eleven szellemű, egyik legérdekesebb és értékes alakja költözött ma el az élők sorából: *Heinrich Gusztáv*, az Akadémia nyug. főttkára, ma reggel öt órakor, 77 éves korában elhunyt.

Heinrich Gusztáv halálának híre nem érkezett váratlanul. A 80-ik életéhez közeledő akadémikus és tanár már hosszabb idő óta súlyosan betegeskedett, *érelmeszesedése* volt, amely ez év januárjában teljesen elhatalmasodott rajta. A tél folyamán szanatóriumba szállították, majd kivitték leányfalusi villájába, ahonnan nemrégiben hazahozták az Akadémia épületében levő lakására, ahol a főttkári állásától történt megválása után is mostanáig, halálának bekövetkezéséig lakott.

Heinrich Gusztáv 1845-ben született, középiskolai tanulmányait Budapesten végezte, egyetemi tanulmányait pedig Lipcsében és Bécsben. 26 éves korában már *magántanár lett a budapesti egyetemen*, s ettől kezdve karrierje egyébként is gyorsan emelkedett. A német nyelvnek és irodalomnak előbb rendkívüli, majd rendes egyetemi tanára lett, bevásztották a közoktatásügyi tanácsba, amelynek három esztendőn át ügyvivő alelnöke is volt. Az Akadémia, valamint többi irodalmi társaságai szintén gyorsan tagjukká választották. 1905-ben — mint tanár — nyugdíjba ment, de előadásait azért tovább folytatta az egyetemen. *Tagja lett a főrendiháznak, 1905-ben pedig a Tudományos Akadémia a távozó Szily Kálmán helyébe főttkárává választotta.*

Heinrich Gusztávnak kétségtelen érdemei vannak az irodalomtörténetírás és a filológia terén. Egyik úttörője volt nálunk a *modern összehasonlító irodalomtörténet filológiai módszerének*. Fáradhatatlan ember volt. Allandóan dolgozott, tanított, írt, szerkesztett, vitatkozott, ellentmondott és harcolt. Volt benne valami eredeti „ellenzéki” szellem, amely ha néha túlzásokba ragadta is és *makacsul szembe állította jóformán mindennel, ami formában vagy tartalomban modern volt*, frissességével, könnyedségével és szenvedélyességével a gyakran merev konzervatív álláspontoknak egyénileg szeretett és becsült képviselőjévé vált a modernnek szemében is, akikkel egyébként szíves barátságot tartott fenn.

Embernek is rendkívül érdekes, tehetséges és értékes volt, bár kvalitásait nem mindenkoron és nem mindenki értékelte egyformán, mert Heinrich Gusztáv mindvégig harc-os ember lévén, többek közt ahhoz is értett, *hogyan szerezzen magának ellenségeket*. A harc elől ő soha ki nem tért, sőt aggastyán korában is fiatalos temperamentummal kereste és állta is azt, verekedett egyformán tudással és egy sajátos szatirikus, szkeptikus, cinikus gúnnyal. Hosszú életén át kapott is, adott is sebeket. Azokat, amiket ő osztott, nem igen tudták elfeledni s tán ennek tudhatta be, hogy *akadémikus társainak egyrésze most két éve szinte palotaforradalomserű mozgalommal távolította el élete legnagyobb állomásából, az Akadémia főttkárságából*, ahol Arany és Szily Kálmán utódja volt.

Mig akadémiai jelentéscével, különösen az annyit vitatott Vojnits-díjjal kapcsolatban gyakran támasztott viarokat, tudományos munkásságával, ha annak feltétlen eredetiségét többször kétségbe vonták is, hasznos és elismerésre méltó eredményeket ért el. Fő műve: *Német irodalom története*, nálunk e téren az egyetlen nagyobb szabású munka, amely azonban, sajnos, csak a XVII. század végéig halad. Szorgalmasan kutatta a magyar és német irodalom kölcsönhatását s e tárgykörből több munkát írt. Egyik értékesebb forrás-tanulmánya: *Bánk-bán a német költészetben*. Foglalkozott Boccaccio-val és a *Faust-mondával*, valamint a *Goethe Faust-jával* is. Forrástanulmányai között meg kell említeni *Magyar elemek a német költészetben*, valamint *Etzsburg és a magyar-hun monda* című értekezéseit. Ő indította meg a *Régi Magyar Könyvtárt*, s Gyulai Pál halála óta ő szerkesztette az *Olcó Könyvtárt* is, számos szakfolyóiraton kívül. Főttkári állásában az Akadémián Balogh Jenő volt igazságügyminiszter lett az utóda.

Heinrich Gusztávot csütörtök délután három óra-kor temetik az Akadémia előcsarnokából.

Értesülésünk szerint Petz Gedeon vagy Angyal Dávid egyetemi tanár fogja búcsuztatni; az evangélikus vallás szertartásai szerint Raffay Sándor evangélikus püspök fogja elkísérni utolsó útjára a halottat. Nagyszámú rokonság gyászolja. Felesége, Csengery Anna, Csengery Antal leánya hat évvel ezelőtt meghalt; gyermekei Heinrich Antal dr. ügyvéd, volt országgyűlési képviselő, Szász Béláné született Heinrich Viola, Solyom Andorné, azelőtt Siklóssy Gyuláné született Heinrich Margit és Heinrich Gyula, a Hitelbank főttkára, valamint unokái és nagyszámú rokonság gyászolják. Wlassics Gyula báró sógorát vesztette el benne.

Székesfővárosi hazinyomda 1922